

Αθήνα 15 /9/1995

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο κ. Κώστας Σημίτης δήλωσε κατά την αποχώρησή του από το Υπουργείο Βιομηχανίας, Ενέργειας, Τεχνολογίας και Εμπορίου τα εξής:

Σήμερα είναι ώρα απολογισμού.

Τι βρήκαμε; Βρήκαμε ένα μηχανισμό αδειοδοτήσεων και ευκαιριακών ελέγχων. Βρήκαμε την έλλειψη αναπτυξιακής αντίληψης και την πελατειακή νοοτροπία ακόμη και σε σύγχρονους τομείς όπως η έρευνα. Βρήκαμε ένα συντονιστικό όργανο χωρίς συντονιστικές διαδικασίες, ένα υπουργείο χωρίς μηχανισμούς σχεδιασμού. Βρήκαμε την απουσία επιχειρησιακών προγραμμάτων. Έπρεπε να εφαρμόσουμε πολιτική χωρίς μέσα πολιτικής. Δημιουργήσαμε τα μέσα πολιτικής και εφαρμόσαμε πολιτική. Αυξήσαμε δραστικά τους πόρους, νομοθετήσαμε θεσμούς, αναδιοργανώσαμε τις υπηρεσίες.

Εκπονήσαμε μια νέα βιομηχανική πολιτική. Διαφορετική από τις παραδοσιακές αντιλήψεις ενίσχυσης κλάδων, επιχορήγησης της κάθε επιχείρησης που επενδύει. Συνθήματά μας η ανταγωνιστικότητα, η δραστηριοποίηση των ίδιων των επιχειρήσεων για να δημιουργήσουν τα πλεονεκτήματά τους, η ενίσχυση των οριζοντίων δράσεων, η δημιουργία υποδομών, η ποιότητα, η έρευνα. Η πολιτική αυτή ενόχλησε ιδίως εκείνους που βλέπουν το κράτος ως κράτος παροχών και όχι ως στρατηγείο ανάπτυξης. Εμείς θελήσαμε να σταματήσουμε την πολιτική των πλουσίων βιομηχάνων και προβληματικών επιχειρήσεων.

Για τις ιδιωτικοποιήσεις καθιερώσαμε αρχές και κριτήρια ώστε να εξασφαλίζεται η λειτουργία της επιχείρησης, η βιωσιμότητά της και η μεγαλύτερη δυνατή απασχόληση. Οι διαπραγματεύσεις γι' αυτό το στόχο απαιτούν καιρό. Μπορούν και να μη καταλήξουν. Θα μπορούσαμε να είχαμε διεκπεραιώσει πολλά περισσότερα και σ' αυτόν τον τομέα και αλλού αν αποδεχόμαστε συνοπτικές διαδικασίες και το κριτήριο να εισπράξουμε άμεσα τα περισσότερα δυνατόν χρήματα. Αλλά δεν θέλαμε να επιδιώξουμε έργο χωρίς περιεχόμενο και να φορτώσουμε πάλι τα προβλήματα στους επόμενους, όπως έκαναν οι πριν από μας.

Όσον αφορά τα ναυπηγεία θα κάνω ένα γενικό σχόλιο. Σε μια περίοδο όπου το συγκριτικό πλεονέκτημα του χαμηλού κόστους εργασίας δεν υπάρχει πια, όπου δεν έχει δημιουργηθεί ακόμη το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα μιας υψηλής τεχνολογίας, οι επιχειρήσεις βρίσκονται σε κρίση και οι θέσεις εργασίας χάνονται ή απειλούνται. Μία λύση υπάρχει, οι επενδύσεις. Αλλά το κράτος μας και άλλοτε και τώρα δαπανά τα χρήματά του για ελλείμματα και δεν χρηματοδοτεί επενδύσεις σε ναυπηγεία άμεσα ή έμμεσα. Δεν υπάρχει όμως πολιτική χωρίς κεφάλαια, δεν γίνεται εξυγίανση κλάδου χωρίς διάθεση πόρων. Χωρίς πόρους κυριαρχούν η αβεβαιότητα για την απασχόληση και το μέλλον των μονάδων, οι διαμαρτυρίες των εργαζομένων.

Από μηχανής θεοί δεν εμφανίζονται υπό αυτές τις συνθήκες. Η μόνη δυνατή τώρα λύση ως προς τον Σκαραμαγκά είναι η συμμετοχή των εργαζομένων στην αντιμετώπιση του προβλήματος.

Ας έρθω και στους άλλους τομείς της δραστηριότητας του υπουργείου. Και στον ενεργειακό τομέα καθορίσαμε νέες κατευθύνσεις πολιτικής. Τα προβλήματα που παρουσιάζονται τώρα στον τόπο μας δεν έχουν τόσο ποσοτική όσο ποιοτική μορφή. Επιδίωξή μας ήταν γι' αυτό ο ενεργειακός τομέας να συνεισφέρει περισσότερο στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, να βελτιώσει τη θέση του καταναλωτή και να συμβάλει σε ένα καθαρότερο περιβάλλον. Παραδείγματα των δράσεών μας ήταν η σημαντική προώθηση του έργου του φυσικού αερίου, οι νέες ρυθμίσεις για την εκμετάλλευση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που οδήγησαν ήδη σε σημαντικά επενδυτικά σχέδια, οι πρωτοβουλίες για την εκμετάλλευση των εγχώριων υδρογονανθράκων και το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Ενέργειας. Και σ' αυτά τα σημεία υπήρξαν ενστάσεις. Θα σταθώ σ' αυτές που αφορούν το φυσικό αέριο. Όταν ανέλαβα το Υπουργείο η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων είχε σταματήσει τη χρηματοδότηση του έργου του φυσικού αερίου, η κρίσιμη για την εξέλιξή του σύμβαση με τη ΔΕΗ είχε ναυαγήσει, οι επιλογές για ποιά εργοστάσια ηλεκτροπαραγωγής θα χρησιμοποιούσαν φυσικό αέριο παρέμειναν εκκρεμείς και η κατασκευή του έργου καθυστερούσε. Ανατρέψαμε αυτή την αρνητική πορεία. Τώρα πλέον θα υπάρξει σύντομα στη χώρα μας φυσικό αέριο.

Στον τομέα της έρευνας και τεχνολογίας προσπαθήσαμε να δώσουμε ουσιαστικό περιεχόμενο στην προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί η επιστημονική και τεχνική γνώση για την αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Επαναπροσδιορίσαμε μεταξύ άλλων τις διαδικασίες επιλογής των χρηματοδοτούμενων προγραμμάτων ώστε να είναι όσο το δυνατόν πιο αντικειμενικές και να προωθούν έργα, που συνεισφέρουν στην ανάπτυξη. Αξιολογήσαμε τις δραστηριότητες των ερευνητικών κέντρων, αποτιμήσαμε τα αποτελέσματα των χρηματοδοτούμενων ερευνών. Θελήσαμε να έχουμε γνώση των αναπτυξιακών αποτελεσμάτων της δράσης του Υπουργείου, γνώση που δεν υπήρχε πριν. Εφαρμόσαμε πολιτική ενσυνείδητα και σταματήσαμε να παίρνουμε, όπως παλιά, τυχαία ερευνητικές πρωτοβουλίες ανάλογα με προσωπικές επιθυμίες και συστάσεις.

Κατά την κρίση των κοινοτικών προγραμμάτων δώσαμε ιδιαίτερη βαρύτητα στην αναπτυξιακή αποτελεσματικότητα. Αρνηθήκαμε την εύκολη επιλογή της μεγιστοποίησης της απορροφητικότητας. Μας άφησαν αδιάφορους οι στατιστικές που μετρούν την επιτυχία με τη διασπάθιση πόρων. Δουλέψαμε και διαπραγματευτήκαμε για να επιτύχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα με το μικρότερο κόστος.

Στον τομέα του Εμπορίου θέσαμε δύο νέους κεντρικούς στόχους, την προστασία του καταναλωτή και την επικράτηση στην αγορά συνθηκών υγιούς ανταγωνισμού. Νέοι νόμοι, αλλά και συστηματικές δράσεις όπως για παράδειγμα για την εξυγίανση της ασφαλιστικής αγοράς έχουν δημιουργήσει ένα νέο πλαίσιο, που επιτρέπει στην πολιτεία να επέμβει πιο αποτελεσματικά προς όφελος του πολίτη. Υπήρξαν αντιδράσεις.

Το Υπουργείο λέχτηκε δεν εκπροσωπεί πια, όπως θα έπρεπε τους επιχειρηματίες. Αλλά το Υπουργείο δεν είναι εκπρόσωπος ενός κοινωνικού στρώματος ή μιας ομάδας για να φροντίζει τα δικά της συμφέροντα. Έχει υποχρέωση να αντιμετωπίζει τα προβλήματα όλων των πολιτών και ιδίως εκείνων που είναι πιο αδύναμοι και δεν έχουν τα μέσα να υπερασπιστούν τους εαυτούς τους, όπως η μεγάλη πλειοψηφία των καταναλωτών.

Δώσαμε τέλος σημασία στις προκλήσεις και τις ανάγκες που δημιουργεί η έλευση της κοινωνίας της πληροφορίας. Προτείναμε μία στρατηγική, που θα μας επιτρέψει να συμμετάσχουμε στις τεχνολογικές εξελίξεις και όχι να είμαστε απλοί θεατές.

Μέλημά μας ήταν η ανάπτυξη. Προσπαθήσαμε να αναστρέψουμε την παραδοσιακή στάση που επαφίεται στους αυτοματισμούς της αγοράς και του συστήματος και περιορίζει το ρόλο του Υπουργείου. Θελήσαμε να δημιουργήσουμε τις συνθήκες ώστε να γίνει πράξη πολιτική με στόχους, ιεραρχήσεις και συνέπεια στην εφαρμογή της.

Η προσπάθεια αυτή πρέπει να έχει συνέχεια. Κλείνοντας θέλω γι' αυτό να καλέσω όλους στο Υπουργείο και τους εποπτευόμενους οργανισμούς να συνεχίσουν το έργο τους. Η παραίτησή μου ήταν διαμαρτυρία και κραυγή αγωνίας, για ένα καλύτερο ΠΑΣΟΚ. Αυτό το καλύτερο ΠΑΣΟΚ πρέπει να το επιτύχουμε με την παρουσία και τη δουλειά μας.

Διότι το μέλλον ανήκει σε εκείνους που το προετοιμάζουν και ζουν γι' αυτό.